

Orde van dienst 14 juni Martinikerk Franeker

Foargonger:	ds. Jan-Jaap Stegeman
Oargelist:	Jochem Schuurman
Alderling fan tsjinst:	Marije Miedema-Epema
Sopraan:	Christy Luth
Sang:	Elske DeWall
Koster:	Jan Eising

Thema: Geef mij een naam

Elske DeWall – Heb het leven lief

*Leef als een kind van de wind en van de liefde
En herken de open blik in de ogen van een vreemde
Dans met de maan, sla je armen om de sterren
Ga je dromen achterna op de maat van de seizoenen*

*Heb het leven lief als de stormwind gromt en als de lente komt
En verberg je niet als de regen valt en als de donder knalt
Zing het hoogste lied, vlieg in vogelvlucht door de blauwe lucht
Heb het leven lief en wees niet bang, wees niet bang*

*Huil als het moet want je stikt in al je tranen
Maar ontwapen je verdriet met dezelfde overgave
Als waarmee je huilt, je kunt uit je as herrijzen
Het geluk van het moment zet een streep door het verleden*

*Heb het leven lief als de stormwind gromt en als de lente komt
En verberg je niet als de regen valt en als de donder knalt
Zing het hoogste lied, vlieg in vogelvlucht door de blauwe lucht
Heb het leven lief en wees niet bang, wees niet bang*

*Heb het leven lief als de stormwind gromt en als de lente komt
Heb het leven lief, pak de liefde vast en verlies haar niet
Heb het leven lief, met je ogen dicht, in het volle licht
Heb het leven lief en wees niet bang
Wees niet bang, wees niet bang*

Wolkom troch âlderling fan tsjinst

LB 275

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
en hoe onzegbaar ons nabij.
Gij zijt gestadig met ons bezig,
onder uw vleugels rusten wij.

Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen
en niemand heeft U ooit gezien.
Maar wij vermoeden en geloven
dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.

Gij zijt niet ver van wie U aanbidden,
niet hoog en breed van ons vandaan.
Gij zijt zo mens'lijk in ons midden
dat Gij dit lied wel zult verstaan.

Gij zijt in alles diep verscholen,
in al wat leeft en zich ontvouwt.
Maar in de mensen wilt Gij wonen
met hart en ziel aan ons getrouwd.

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
waar ook ter wereld mensen zijn.

Blijf zo genadig met ons bezig,
tot wij in U volkomen zijn.

Votum & groet

Aansteken van de kaars

Sjonge liet 286 Frysk

Dêr't de minsken dwale yn it tjuster
wolle wy ús rjochtsje nei it ljocht
sjoch it ljocht dat God ús joech yn Jezus
sjoch de minske dy't ús klearens brocht.

Refrein:

Want it ljocht sil't fan it tjuster winne,
hoe't de nacht ek tsjin de dage focht;
ek al krûpe skaden om ús hinne
altyd rjochtsje wy ús nei it ljocht.

Dêr't de minsken lije ûnder ûnrjocht
yn in wrâld dy't mar gjin frede fynt,
ha betrouwen, draach it krús mei freugde,
der is ljocht dat wint en noait ferdwynt.

Refrein

Stek in kears oan midden yn it tjuster,
as in teken yn in bange tiid,
dat ús libben net op wanhoop útrint
en dat frede fierder bringt as striid.

Refrein

Gebed om verlichting met de Geest

Zingen Lied 691

De Geest van God waait als een wind
op vleugels van de vrede,
als adem die ons leven doet,
deelt ons een onrust mede
die soms als storm durft op te staan,
geweld en kwaad durft tegengaan,
een koele bries die zuivert.
De Geest van God is als een vuur,
als vlammen felbewogen,
verterend wat aan onrecht leeft,
een gloed vol mededogen.
Een vonk van hoop in onze nacht,
een wenkend licht dat op ons wacht,
een warmte in hart en ogen.
In stilte werkt de Geest van God,
stuwt voort met zachte krachten,
een wijze moeder die ons hoedt,
een bron van goede machten.
Zij geeft ons moed om door te gaan,
doet mensen weer elkaar verstaan,
omgeeft ons als een mantel.

Lezing: Handelingen 17:16-34

Terwijl Paulus in Athene op hen wachtte, raakte hij hevig verontwaardigd bij het zien van de vele godenbeelden in de stad. In de synagoge sprak hij met de Joden en met de Grieken die God vereerden, en

op het marktplein ging hij dagelijks in debat met de mensen die hij daar aantrof. Onder hen waren ook enkele epicurische en stoïsche filosofen, van wie sommigen zeiden: ‘Wat beweert die praatjesmaker toch?’ Anderen merkten op: ‘Hij schijnt een boodschapper van uitheemse goden te zijn, ‘omdat ze dachten dat hij predikte over Jezus en een godin die Opstanding heette. Ze namen hem mee naar de Areopagus en zeiden: ‘Kunt u ons uitleggen wat die nieuwe leer is die door u wordt uitgedragen? Want wat u zegt, klinkt ons vreemd in de oren; we willen graag weten wat u bedoelt.’ Alle Atheners en de vreemdelingen die er wonen hebben immers voor haast niets anders tijd dan voor het uitwisselen van de nieuwste ideeën.

Paulus richtte zich tot de leden van de Areopagus en zei: ‘Atheners, ik heb gezien hoe buitengewoon godsdienstig u in ieder opzicht bent. Want toen ik in de stad rondliep en alles wat u vereert nauwlettend in ogenschouw nam, ontdekte ik ook een altaar met het opschrift: “Aan de onbekende god”. Wat u vereert zonder het te kennen, dat kom ik u verkondigen. De God die de wereld heeft gemaakt en alles wat er leeft, hij die over hemel en aarde heerst, woont niet in door mensenhanden gemaakte tempels. Hij laat zich ook niet bedienen door mensenhanden alsof er nog iets is dat hij nodig heeft, hij die zelf aan iedereen leven en adem en al het andere schenkt. Uit één mens heeft hij de hele mensheid gemaakt, die hij over de hele aarde heeft verspreid; voor elk volk heeft hij een tijdperk vastgesteld en hij heeft de grenzen van hun woongebied bepaald. Het was Gods bedoeling dat ze hem zouden zoeken en hem al tastend zouden kunnen vinden, aangezien hij van niemand van ons ver weg is. Want in hem leven wij, bewegen wij en zijn wij. Of, zoals ook enkele van uw eigen dichters hebben gezegd: “Uit hem komen ook wij voort.” Maar als wij dan uit God voortkomen, mogen we niet denken dat het goddelijke gelijk is aan een beeld van goud of zilver of steen, het werk van een ambachtsman, door mensen bedacht. God slaat echter geen acht op de tijd waarin men hem niet kende, maar roept nu overal de mensen op om een nieuw leven te beginnen, want hij heeft bepaald dat er een dag komt waarop hij een rechtvaardig oordeel over de mensheid zal laten vellen door een man die hij voor dat doel heeft aangewezen. Het bewijs dat het om deze man gaat, heeft hij geleverd door hem uit de dood te doen opstaan.’

Toen ze hoorden van een opstanding van de doden dreven sommigen daar de spot mee, terwijl anderen zeiden: ‘Daarover moet u ons een andere keer nog maar eens vertellen.’ Zo vertrok Paulus uit hun midden. Toch sloten enkelen zich bij hem aan en aanvaardden het geloof, onder wie ook een Areopagiet, Dionysius, een vrouw die Damaris heette en nog een aantal anderen.

Elske DeWall – Geef mij een naam

*Ik ben de kracht, de hoogste macht, het pril begin, de eerste zin
Ik ben verslagen, wreed vermoord, altijd weer het laatste woord
Ik splijt de spoken van het kwaad, met het staal van de rede*

*Laat de waan, leef in mijn naam, ik ben waarom, jij wou bestaan
Ken mijn ziel en spreek mijn taal, aan het eind van mijn verhaal
Branden de muren van de haat, in het vuur van de vrede*

*Geef mij een naam, noem mij het houden van elkaar
Noem mij maar God, noem mij het goede
Geloof maar in mij, ik ben de ruimte en de tijd
Ik ben er nu en ik zal er morgen zijn*

*Waar het kwaad z'n munten slaat, wanneer het bloed onschuldig vloeit
Waar het beest z'n ronde deed, ben ik hoop en stelp het leed
En wis de sporen van het land, met de zon en de regen*

*Geef mij een naam, noem mij het houden van elkaar
Noem mij maar God, noem mij het goede*

*Geloof maar in mij, ik ben de ruimte en de tijd
Ik ben er nu en ik zal er morgen zijn*

*Geef mij een naam, noem mij het houden van elkaar
Noem mij maar God, noem mij het goede
Geloof maar in mij, ik ben de ruimte en de tijd
Ik ben er nu en ik zal er morgen zijn*

Overdenking

Orgelspel: John Stanley (1712-1786), Voluntary in A

Gebeden uitlopend op het Onze Vader

Collecte-aankondiging:

Binnen de dorpskerkenbeweging van de Protestantse Kerk helpen dorpskerken elkaar om als kleine geloofsgemeenschap van betekenis te blijven voor elkaar én voor het dorp. Centraal staat niet de vraag 'Hoe lang redden we het nog als krimpende gemeente?', maar: 'Hoe draagt onze kerk bij aan de leefbaarheid van ons dorp?'

Dat kan bijvoorbeeld met pastorale en diaconale aandacht voor dorpsbewoners, samenwerking met de dorpsraad, open vieringen op feestdagen of een open kerkgebouw als huiskamer van het dorp. Om dorpskerken te ondersteunen zijn uitwisseling van ervaringen en regiobijeenkomsten rond kerk-en-leefbaarheidsvraagstukken van groot belang. Met deze collecte ondersteunt u de dorpskerken in Nederland in het zoeken naar nieuwe wegen op oude gronden. Collecteert u mee? meer informatie:

www.protestantsekerk.nl/dorpskerkenbeweging

Zingen lied 825: 1, 4, 5

De wereld is van Hem vervuld,
die 't kennen gaat te boven,
wiens heerlijkheid ons is verhuld,
in vonken licht verstoven.
Geen mensenoog heeft Hem gezien
wien elk zijn tempel bouwt, in wien
onwetend wij geloven.

Hij meet ons tijd en ruimte toe
genoeg om Hem te vinden.
Hij kent ons toch, Hij weet toch hoe
wij tasten in den blinde

naar Hem, uit wie ons leven is.
Eens treedt Hij uit de duisternis
en noemt ons zijn beminden.

Ja, Hij is elk van ons nabij,
hoe hemelhoog verheven;
in Hem bestaan, bewegen wij,
in Hem is heel ons leven.
Dat heeft Hij aan het licht gebracht:
de mensen zijn van zijn geslacht,
voorgoed met Hem verweven.

Zegen

Orgelspel: Johann Sebastian Bach (1685-1750), Toccata in d BWV 565